

РЕШЕНИЕ

№ 2133

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **734** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на [фирма],[ЕИК], чрез А. Й., Директор отдел „Право, риск и съответствие“ срещу Решение от 05.10.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение/НО/, 20-ти състав, постановено по н.а.х.д. №18940/2018г. С оспореното решение съдът е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №НП-121 от 12.10.2018г., издадено от Председателя на Националния съвет по цените и реимбурсиране на лекарствените продукти, с което на касатора на основание чл.289, ал.1 във вр. с чл. 291 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина/ЗЛПХМ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 15 000,00 лева за нарушение на чл.5, ал. 1 във вр. с чл. 42, т.2 във връзка с чл. 8, ал.1 и ал.2 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти в хуманната медицина/Наредбата/.

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че процесното НП е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, издадено при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Сочи, че

не са посочени дата и място на нарушението. Навежда доводи за липса на компетентност на административно наказващия орган предвид разпоредбата на чл. 295 от ЗЛПХМ. Моли да му бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Й., който поддържа жалбата.

Ответникът - Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, редовно призован, не се представлява. Навежда доводи за липса на компетентност на административно наказващия орган предвид разпоредбата на чл. 295 от ЗЛПХМ.

Представителят на СГП – прокурор Ю. счита касационната жалба за основателна и доказана и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна/основателна.

СРС приел за установено, че НСЦРЛП утвърждава пределни цени за лекарствените продукти, отпускащи се по лекарско предписание, включени/обявени в Позитивния лекарствен списък. С решения от 06.10.2017г., 17.11.2017г., 20.11.2017г. и 23.11.2017г. относно цените на лекарствени продукти НСЦРЛП, утвърдил промени на цената по чл. 261а, ал.1 от ЗЛПХМ на такива лекарства.

На 21.04.2016г. Изпълнителната агенция по лекарствата издала на [фирма] издала разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти.

През месец януари 2018г. на [фирма] като търговец на едро с лекарствени продукти е продал на търговеца на едро с лекарствени продукти [фирма] седем вида лекарствени продукти, отпускащи се по лекарско предписание /конкретно посочени в НП и АУАН като наименование, количество, цена по фактура и според Позитивния лекарствен списък/, всеки с различен брой в склад на търговия на едро с лекарствени продукти на [фирма] – [населено място], [улица], бл.1 на цена по-висока от утвърдената пределна цена от НСЦРЛП като сделките били извършени в [населено място], за които били издадени 2бр. фактури от 10.01.2018г., 2 бр. фактури от 12.01.2018г., 2 бр. фактури от 15.01.2018г., 2 бр. фактури от 22.01.2018г., 1 фактура от 23.01.2018г., 2 фактури от 24.01.2018г. 1 фактура от 25.01.2018г. и 1 бр. фактура от 29.01.2018г.

Тези обстоятелства били установени при извършената на 14.02.2018г. проверка от инспектори при НСЦРЛП на [фирма] в [населено място], [улица], С. бизнес таурс, сгарда А, ет. 12 и по изискваните и представените от дружеството документи.

Посоченото било преценено като извършено от страна на [фирма] нарушение на чл.5, ал. 1 във вр. с чл. 42, т.2 във връзка с чл. 8, ал.1 и ал.2 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти в хуманната медицина, за което е съставен АУАН.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, екземпляр от който бил получен от дружеството на 24.10.2018г., което е обжалвано на 29.10.2018г.

Горната фактическа обстановка е установена след анализ на събраните писмени доказателства и гласни доказателствени средства при разпита на актосъставителя – Б. -старши инспектор в НСЦРЛП. Същата съответства на събрания доказателствен материал, като не се установяват противоречия в него.

За да потвърди процесното наказателно постановление, СРС е достигнал до извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не са налице съществени нарушения на административно производствените правила, както и че са спазени давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението на касатора за изначална липса на компетентност в административния орган. Съгласно чл. 295, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, нарушенията по този закон се установяват с актове, съставени от държавни инспектори от ИАЛ, съответно от РЗИ, а наказателните постановления се издават от министъра на здравеопазването, от главния държавен здравен инспектор, от изпълнителния директор на ИАЛ и от директорите на РЗИ в зависимост от подчинението на длъжностното лице, установило нарушението. Единствената норма, която предоставя компетентност на председателя на НСЦРЛП е чл. 289, ал. 3 от ЗЛПХМ/ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г./, която редакция е била в сила към датата на издаване на НП. Същата се отнася за следните нарушения - продажба на лекарствени продукти по цени, различни от образуваните по реда на този закон /ал. 1/, каквото е описаното в процесното НП нарушение, и неизпълнение на задължение, определено с наредбата по чл. 261а, ал. 5 от притежател на разрешение за употреба - ал. 1. Поради което наведените от касатора в тази посока доводи следва да бъдат оставени без уважение. Същевременно обаче настоящият съдебен състав служебно констатира, че след издаването на процесното НП е настъпила законодателна промяна и е влязъл в сила нов по-благоприятен закон. От 01.01.2019г. е в сила новата разпоредба на чл. 289, ал.1 от ЗЛПХМ, съгласно която за същото нарушение като извършеното от касатора е предвидена глоба от 1 500 до 3 000 лв. Съгласно чл. 291 от същия закон, когато нарушенията по чл. 281 - 284а, чл. 284г - 284з, 285, 285б, чл. 286, ал. 1, чл. 287 и 287б, чл. 289, ал. 1, чл. 289а, чл. 290, чл. 290б, чл. 292 и чл. 294 са извършени от юридически лица или еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размер, не по-малък от тройния размер на предвидените минимални размери на съответните глоби и не по-голям от тройния размер на предвидените максимални размери на съответните глоби. С оглед на посочената разпоредба и по силата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН районният съд е следвало да приложи новия по-благоприятен закон като за тази цел измени НП в частта на размера на наложената глоба като намали размера ѝ на 4 500 лв. Като не е сторил това, районният съд е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде

отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да измени размерът на наложената глоба.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 226, ал. 3 от АПК, на касатора следва да се присъдят извършените разноски по производството в размер на 25 лв. /двадесет и пет лева/ заплатената държавна такса за образуване на съдебното производство, както и извършените разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 /осемдесет/ лв.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 05.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, постановено по н.а.х.д. №18940/2018г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ №НП-121 от 12.10.2018г., издадено от Председателя на Националния съвет по цените и реимбурсиране на лекарствените продукти, като НАМАЛЯВА размера на наложеното на [фирма],[ЕИК] наказание „имуществена санкция” от 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) на 4 500 лв. (четири хиляди и петстотин лева).

ОСЪЖДА Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти-гр.С. да заплати на [фирма],[ЕИК] сумата в размер на 105 лв. /сто и пет лева/, разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.